

Saarna 16.11. 2007 pe

Teksti Filippiiläiskirje 3:21

Hän muuttaa meidän ruumiimme tästä alennustilasta oman kirkastuneen ruumiinsa kaltaiseksi voimallaan.

Olet nähnyt elämäsi aikana lukuisan määrän mainoksia joissa luvataan kauneutta, voimaa ja ulkonäköä purkeista ja kunto-ohjelmista ja dieeteistä.

Olet saattanut viivähtää katseellasi ihailien mainosten viritetyissä ihmiskehoissa ja niiden koristeiksi ripustetuissa asusteissa ja ajatella: "Olisinpa edes vähän tuon näköinen! "

Kuitenkin apostoli Paavali kutsuu ihmisolemusta nykyisellään alennustilassa olevaksi.

Hän oli nähnyt näyssä meidän tulevan kehomme, joka on kirkastuneen Kristuksen olemuksen kaltainen. Se olemus huokuu taivaallista, täydellistä kauneutta, jolla on juurensa Kristuksen kirkastaman ihmisen sisimmässä, tunteissa, tahdossa, ajatuksissa.

Silloin olemme kokonaisia, toisin kuin nyt kun ulkonäköä kohentamalla koetetaan peittää sisimmän tyhjyyttä ja kehon vanhenemista.

Jeesuksen omat tehdään taivaallisen ihaniksi hänen ilmestymisensä hetkellä. Jo nyt heissä asuu pelastuksen päivänä saatu kirkkauden Henki.

Jeesus Kristus, anna minulle kärsivällisyyttä odottaa raihnaisuuteni aika loppuun tyyneästi luottaen lupaukseesi tulemisestasi. Aamen

Saarna 17.11. 2007 la

Teksti Matteus 22:20-21

Jeesus kysyi heiltä: "Kenen kuva ja nimi siinä on?"

"Keisarin", he vastasivat. Silloin Jeesus sanoi heille: "Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu."

” **Esivalta on Jumalan palvelija** ja toimii sinun parhaaksesi. Mutta jos teet väärin, pelkää! Esivalta ei kannata miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija ja panee täytäntöön väärintekijälle kuuluvan rangaistuksen.”

Näin kirjoittaa apostoli Paavali Raamatussa ja Jeesus opettaa samoin. Maallisen esivallan keräämiin veroihin tulee suhtautua maltillisesti suostuen maksamaan ne rehellisesti.

Jumalan oma tulee antaa Jumalalle. Jumalan omaa olet sinä itse ja koko sinun elämäsi. Kun jätät taivaallisen Isän haltuun itsesi ja kaiken mitä sinulla on, pitää hän sinusta ja myös omaisuudestasi huolen.

Taivaallinen Isä, opeta minut luottamaan sinuun myös taloudellisissa kysymyksissä. Aamen.

Saarna 18.11. 2007 su

Teksti 2.Pietarin kirje 3:8-14,18

Älkää te, rakkaat ystävät, unohtako tätä: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.

Ei Herra vitkastele täyttäessään lupaustaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.

Herran päivä tulee kuin varas. Sinä päivänä taivaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat. Silloin paljastuu maa ja kaikki, mitä ihminen on maan päällä saanut aikaan.

Näin kauan, 2000 vuotta, Herra on odottanut kärsivällisesti että kaikki kääntyisivät ja antaisivat hänen pelastaa itsensä.

Nyt elämme kuitenkin aikaa, jolloin Pietarin kuvaama maailman tuhoutuminen on mahdollista juuri niin kuin hän kirjeessään kuvaa.

Olkaamme valmiit, sillä juuri silloin, äkkiarvaamatta Herra tulee takaisin asettamaan kaikki vastuuseen teoistaan, niin elävät kuin kuolleetkin.

Herra Jeesus, varjele meitä niin ettei yksikään suhtautuisi ilmoitukseen sinun takaisin tulostasi yliolkaisesti ja kevytmielisesti. Amen.

Saarna 19.11. 2007 ma

Teksti Psalmi 90:1

Herra, sinä olet meidän turvamme polvesta polveen.

Sinä saat turvautua joka päivä Herraan,
Vapahtajaasi.

Jeesus, kiitos että olet ollut varjelemassa kansaamme ja maataamme vuosisatojen ja tuhansien aikana. Sinun ovat kaikki kansat ja niiden asuinseudut.

Jeesus, sinä toit meille viestin rakkaudestasi jo kauan sitten. Minäkin olen saanut kasteen sinun nimessäsi. Niin minut liitettiin omiesi joukkoon pian syntymäni jälkeen. Kiitos että olen saanut oppia tuntemaan sinut henkilökohtaisesti.

Jeesus, sinä olet ikuinen ja muuttumaton. Sinun rakkautesi lapsiasi koskaan on aina yhtä lämmin ja voimakas.

Kiitos että saan tänäänkin jättää itseni ja elämäni sinun varaasi, joka olet kaikkivaltias Jumala. Aamen.

Saarna 20.11. 2007 ti

Teksti Psalmi 90:2,4

Jumala, ajasta aikaan sinä olet. Tuhat vuotta on sinulle kuin yksi päivä, kuin eilinen päivä, mailleen mennyt, kuin öinen vartiohetki.

Jumala, minua huimaa yrittäessäni

ajatella miten valtava sinä olet. Sinä olet ollut aikojen alussa ja jo ennen kuin sinä loit ajan.

Ajassa liikkuva maailmankaikkeus on kättesä työtä. Sinä olet säätänyt sille määrääjat ja päivien kulun.

Minullekin sinä olet säätänyt hetken, jolloin kutsuit minut elämään, ja niin minä sain syntyä keskelle sinun aikojasi ja nähdä ihmeellisen luomakuntasi.

Herra, olen vain pieni hitunen, maan tomusta luotu. Sinä sanot kuitenkin minusta: "Olet kuvani, olet kaltaiseni."

Olen luotu ihmeellisesti! Miten voisin käsittää sinulta saamani arvon suuruuden? Olen kuvasi ja kaltaisesi. Minussakin elää iankaikkinen sielu, joka ei voi koskaan kuolla. En voi olla olematta sinulle merkityksetön. Sinä olet säätänyt niin. Vaikka olen joutunut kadoksiin ja hukannut tuntemisesi, sinä tulit ja etsit minua kunnes löysit minut.

Sinun Poikasi Kristus sanoi minulle: Vereni on hinta jonka Isäni maksoi sinusta. Ota vastaan valmistamani iankaikkisen elämän lahja.

Niin sain uudestisyntyä sinun todellisuuteesi ja tulla tuntemaan sinut, joka olet Luoja ja Isäni. Voinko koskaan kiittää sinua kylliksi rakkaudestasi ja huomiosta, jota olet osoittanut minulle?

Nyt saan matkata aikojesi halki kohti pysyvää määränpäättä, uutta taivasta ja maata, jotka tulet kerran luomaan!

Saarna 21.11. 2007 ke

Teksti Psalmi 90:5,12

Me katoamme kuin uni aamun tullen, kuin ruoho, joka hetken kukoistaa,
Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.

31025 päivää on sillä joka elää tasan 85 vuoden ikäiseksi. Sata vuotiaana kuoleva on elänyt 36500 päivää. Niin useisiin elinpäiviin yltäviä ei ole monta.

Euroiksi muutettuna 31000 eurolla saisi kohtuuyhvän perheauton ja 36000:lla hiukka paremman.

Vaan voiko elämän arvoa mitata rahassa? Ei kai, mutta lehdissä sitä tehdään usein. Vanhusten hoito maksaa niin ja niin paljon.... tämän ja tuon sairauden hoito tulee niin kalliiksi... lapsen koulututs tulee maksamaan yhteiskunnalle 1 000 000 euroa....

Aivan kuin ihminen olisi kulutushyödyke, kuin työmuurahainen keossa, joka joutaa hyödyttömäksi tultuaan kuopata. Olisi todella surullista jos meillä ja elämällämme ei olisi muuta arvoa.

Lyhytkin elämä on arvokas, ja heikkokin on kallis Jumalalle.

Jumalalta viisasta sydäntä rukoileva alkaa ymmärtää kaiken ihmiselämän arvon ja merkityksen kiteytyvän Jumalan aivoituksen löytämiseen ja sen toteutumiseen.

”teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.” (Kolossalaiskirje)

Saarna 22.11. 2007 to

Teksti Aamos 4:12

Valmistaudu kohtaamaan Jumalasi, Israel!

Luin kerran merkillisestä tositaipauksesta.

Oli varakas perhe ja siinä yksi alle kouluikäinen tytär, jolla oli merkillinen taipumus. Hän saattoi yhtäkkiä heittäytyä veteen vaikka ei osannut uida.

Lopulta kysyttiin neuvoa psykologilta. Tämä seurasi tilannetta ja oli paikalla kun tytär taas arvaamatta hyppäsi veteen. Vanhemmat pelastivat lapsensa taas kerran ja hellittelivät ja halusivat häntä.

Psykologi totesi syyn lapsen käyttäytymiseen olevan vanhemmissa. Nämä olivat halanneet lastaan joka kerta kun tämä oli pelastettu veden varasta. Lapsi oli tottunut saamaan osakseen hellyyttä aina kun hyppäsi veteen ja siksi hyppääminen tuntui hyvältä.

Psykologi sanoi vanhemmille: " Te olette palkinneet joka kerta lapsenne väärästä käyttäytymisestä. Hellyyttä hän tarvitsee runsaasti, mutta valitkaa hetki oikein. Kun tyttärenne seuraavan kerran hyppää veteen, kurittakaa häntä."

Vanhemmat tekivät psykologin neuvon mukaan, ja tytär pääsi irti vaarallisesta tavastaan.

Jumala kohtelee meitä jokaista kuin terveesti rakastavat vanhemmat. Hän ei palkitse meitä kun lähdemme synnin teille. Päin vastoin hän kurittaa meitä, että lopettaisimme käyttäytymisen, joka pilaa ja tuhoaa itseämme ja muita.

Jumalan kuritus on rakkautta. Hän haluaa pelastaa meidät hukumasta iankaikkiseen kadotukseen. Näin hän halusi tehdä Israelinkin kohdalla, joka eli raskaasti synnissä palvelen epäjumalia ja sortaan köyhiä ja avuttomia.

Jeesus, opeta minut rakastamaan kuritustasikin. Anna minulle nöyrä sydän, etten kieltäytyisi ottamasta kuritusta sinun kädestäsi ja katkeroituisi ja paatuisi. Amen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat Sanan Aika 2007 jaotusta

Saarna 23.11. 2007 pe

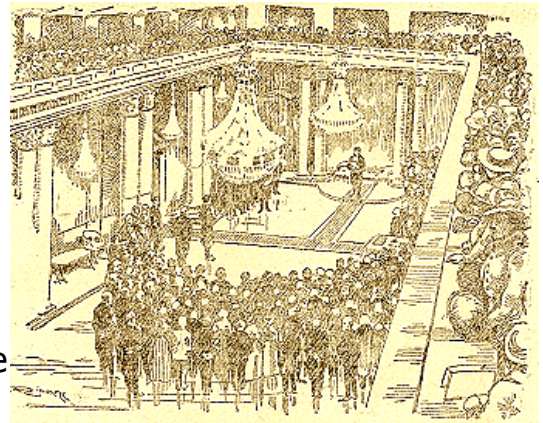
Teksti Aamos 4:13

Katso, hän on muovannut vuoret ja luonut tuulen. Hän ilmoittaa ihmisille tahtonsa. Hän tekee aamunkoiton ja yön pimeyden, hän kulkee maan kukkuloiden yli. Hänen nimensä on Herra, Jumala, Sebaot.

Demokratiassa olemme tottuneet siihen
ettei ehdottomia päätöksiä juuri tehdä.

Ei ole olemassa muuttumatonta totuutta, vaan äänestystulosten mukaan syntyneitä sopimuksia, joissa on kompromissin maku.

Kaikkien kansakuntien yläpuolella on kuitenkin Jumala, joka on luonut päättäjät ja antanut heille käsityskyvyn. Nyt Jumala on aivan kuin vaiti, mutta tulee taas hetki, jolloin hän ottaa selvän siitä miten hänen antamaansa ymmärrystä on käytetty.

Silloin kaikki ihmisten sopimukset ja niiden takana olevat vaikuttimet tulevat ilmi. Paha saa rangaistuksensa ja hyvä palkitaan.

Kaikkivaltiaan Jumalan päätöksistä ei ole valitusoikeutta. Ne ovat ehdottomia, vanhurskaita ja ikuisesti pysyviä.

Nyt Jumala puhuu sanassaan Raamatussa ja kehottaa oikeudenmukaisuuteen ja totuuteen. Jumala on valmis siihen, että armo käy oikeudesta. Tarvitaan vain nöyryminen armoa tarvitsevaksi, syntiseksi. Hän neuvoo syntiselle tiensä. Jeesus, kiitos siitä että sinä olet armo ja totuus. Kiitos siitä ettei pahalla ole ehdotonta eikä lopullista valtaa.

Sinulla Herra, yksin, on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Anna maamme päättäjille ja koko kansalle edessäsi nöyrä ja kuuliainen sydän, niin että edistämme tahtosi toteutumista. Amen.

Saarna 24.11. 2007 la

Teksti Matteus 25:6

Mutta keskellä yötä kuului huuto: 'Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!'

Joka syksy lumi ja jää yllättää osan autoilijoista. Liukkaalla tiellä autojen pellit sitten ryskyvät.

Miten tämä on mahdollista? Jokainen Suomessa asumaan tottunut tietää varsin hyvin talvien kelien saapuvan. Näiden matti- ja maijamyöhäsien täytyy olla joko huolimattomia tai seikkailijatyyppisiä.

Jeesuksen takaisin tulo on aivan yhtä varmaa kuin talvikelin saapuminen Suomeen. Hänen saapumiseensa on syytä valmistautua vielä paljon huolellisemmin kuin talveen, vaikka siihenkin varustautuminen on välttämätöntä.

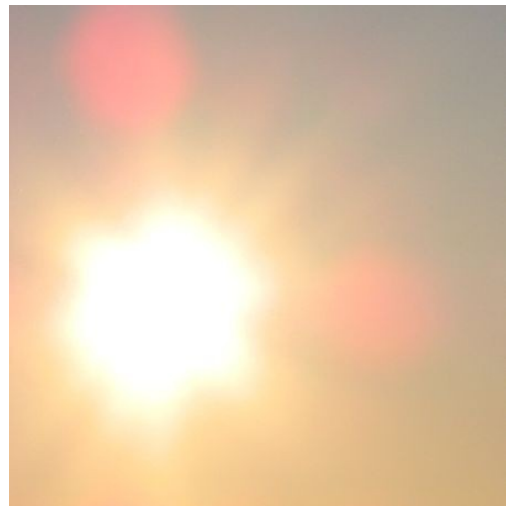
Jeesus saapuu vain kerran takaisin Jerusalemin Öljymäelle, suuren taivaallisen sotajoukonsa kanssa kaikessa taivaallisessa voimassaan ja kunniansaan. Ilm.19:11. Silloin on myöhäistä valmistautua. Se on tehtävä nyt, juuri nyt kun sinulla ja minulla on vielä elonpäiviä.

Valmis Jumalan valtakunnan ilmestymiseen on se joka on antanut Jeesuksen pestä verellään pois syntinsä, ja on seurannut häntä elämän askeleilla.

Väljähtynyttä Jumala-suhdetta ei voi korjailla enää silloin kun Herra seisoo Öljymäen laella sota-asussaan. Uskossa valvominen on jokapäiväistä.

Jeesus, varjele minut nukahtamasta suhteessa sinuun. Pidä minut aina lähelläsi, niin etten rakastu tähän maailmaan enkä myöskään katkeroituneena paadu.

Jeesus, anna armosi ja totuutesi olla aina minulle rakkaita ja elämäni ohjaavia voimia. Amen.

Saarna 25.11. 2007 su

Teksti Matteus 25:31-46

Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

Tietä pitkin kävelivät pappi ja uskovainen matkalla kirkkoon.

Heitä vastaan tuli kerjäläinen ryysyissä. Hyvää päivää, kerjäläinen, sanoivat pappi ja uskovainen kerjäläiselle. Kerjäläinen huokasi ja nyökkäsi hiljaa takaisin tervehdykseksi.

Pappi ja uskovainen jatkoivat matkaa. Tie johti vanhan lahonneen mökin ohi. Vieläkö siinä asuu se köyhä perhe, jonka lapset kulkevat ryysyissä ja talvellakin ilman kunnon kenkiä? Kysyi uskovainen papilta. Kyllä, diakonimme kävi viemässä sinne eilen ruokapaketin.

Kirkko häämötti seuraavan kukkulan laella. Silloin uskovaisen mieleen tuli varkaustapaus puolen vuoden takaa ja hän kysyi: Saatiinko kirkkohopeat vienyt varas kiinni? Kyllä vain, vastasi pappi. Se konna on nyt tiilenpäitä lukemassa, ja toivottavasti pysyy siellä pitkään.

Jumalanpalvelus alkoi. Saarna jälkeen ilmoitettiin kolehti. Se tulisi uusien kirkkohopeiden hankkimiseen varastettujen tilalle. Niin vietettiin kirkonmenot, ja mäellä niiden päätyttyä pappi ja uskovainen keskustelivat sunnuntain aiheesta, joka oli viimeinen tuomio.

Miten sinä pappina näet, ketkä ovat niitä Kuninkaan oikealla puolella olevia, jotka perivät taivaan valtakunnan? Ne ovat tietysti kaikki uskovaiset ja kunnolla elävät ihmiset, vastasi pappi. Entä sitten ne jotka joutuvat kadotukseen? Ne ovat tietysti ne jotka ovat hylänneet Jumalan.

Uskovainen halusi vielä tarkentaa kysymystään: Entä sitten nuo tekstin sanat nälkäisten ruokkimista ja vankien luona käymisestä. Onko sillä mitään merkitystä? Onhan toki, mutta sinähän maksat kirkollisveron niin kuin minäkin, ja oman seurakuntamme diakoni kävi juuri köyhiä tervehtimässä. Eikö olekin hyvä juttu! Näin tosi seurakunta toimii, eikös vain, jatkoi pappi.

Uskovainen vaikenä ja vajosi syviin mietteisiin.

Saarna 26.11. 2007 ma

Teksti Psalmi 9:9

Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, langettaa kansoille oikeat tuomiot.

**Herra, sinä olet pelottava vanhurskaudessaasi
puhuessasi kuningas Daavidin kautta.**

Sinä puolustat kiivaasti oikeutta ja totuutta. Niin kiivaasti, että tuhoat vastustajasi perusteellisesti. Heidä ei jää jälkeäkään maan päälle. Kukaan ei muista heitä. He ovat iäksi hävitetyt.

Heidät hävitetään koska he ovat mielistyneet vääryyteen ja kavaluuteen ja pitävät sitkeästi valheistaan kiinni. Heidän osansa on kadotus.

Se osa olisi kuulunut myös minulle, ellet olisi herättänyt minua. Kiitos Herra, että tulit ja ravistit minut valveille ennen kuin kuolin iankaikkisesti.

Herra, kiitos siitä että olen saanut sinulta suunnattoman armon nöyryä edessäsi tunnustamaan syntini ja syyllisyyteni.

Kiitos mielenmuutoksesta jonka olet minussa vaikuttanut. Kiitos uudestisyntymisen lahjasta. Kiitos iankaikkisesta elämästä.

Kiitos osallisuudesta sinuun ja sinun elämääsi. Herra, kiitos osallisuudesta Jumalaan, joka on vanhurskas ja pyhä rakkaus.

Herra, kiitos siitä että kerran oikeus tulee voittamaan. Pahasta ei jää jälkeäkään. Sitä ei tunneta uudessa maailmassa, jonka kerran luot.

Herra, älä anna yhdenkään sulkea korviaan kutsultasi tulla sinun luoksesi, että saisit armahtaa ja antaa kaikki synnit anteeksi. Amen

Teksti Psalmi 143:2

Älä vaadi palvelijaasi tuomiolle, sillä sinun edessäsi ei yksikään ole syytön.

Lihavuuden kerrottiin vaikuttaneen työpaikan

saantiin. Naispuolinen hakija oli papereitten perusteella paras joukosta, mutta työtehtäviin kuuluva tilaisuuksien emännöinti tuli kompastukseksi.

Emännäksi kelpaavan olisi pitänyt olla hoikka kuin koivupuu metsässä.

Valitsematta jätetyn työntekijän vika oli muutama kilo vyötäröllä. Onko se luettava hakijalle syyksi vai oliko kysymyksessä kilorasismi?

Anoreksia on eräs aikamme itsetuntosairauksista. Missä kulkee sairaalloisen painon vartioimisen ja terveen painonhallinnan raja, entä missä yleisen työmarkkinoille kelpaamisen ja kelpaamattomuuden välinen raja?

Entä missä on tasaveroiseksi ihmiseksi kelpaamisen ja kelpaamattomuuden välinen raja? Voiko se riippua kiloista, vuosien ja ryppyjen määrästä, vaatemerkestä, smalltalktaidoista, hampaiden valkoisuudesta ja hammasrivin virheettömyydestä?

Mitataanko meitä todella vain ulkonäön mukaan? Markkinatalouden ja viihdekoneiston luomassa illuusioteatterissa paras näyttelijä voittaa. Elämme pelottavan pinnallistuvaa aikaa.

Lopulta kysymys kuuluu: "kuka on ihminen, ja mitä tehdään niille muille, jotka eivät täytä mittaa?" Kuka lopulta on virheetön valioyksilö, ja millä perusteella?

Jumala vastaa meille Raamatussa kuningas Daavidin suulla:

"Älä vaadi palvelijaasi tuomiolle, sillä sinun edessäsi ei yksikään ole syytön."

Joka nöyryy kuningas Daavidin tavoin rehellisesti tunnustamaan kaiken inhimillisen sisältävän vajavuutta ja heikkoutta, on vahvoilla, sillä hän saa puolustajakseen Jumalan, kaikkivaltiaan.

Rakas Jeesus, kiitos että sinä olet syrjään sysättyjen puolustaja ja vajaamittaisiksi tuomittujen auttaja. Sinä näet jokaisessa rakkaan, kuvaksesi luoman ihmislapsen. Aamen.

Saarna 28.11. 2007 ke

Teksti Psalmi 143:10

Sinä olet minun Jumalani -- opeta minua täyttämään tahtosi! Sinun hyvä henkesi johdattakoon minua tasaista tietä

Minun Jumalani. Minun Jumalani! Minun rakas Jumalani!

Minun Isäni. Minun taivaallinen Isäni! Minun rakas taivaallinen Isäni.

Rakas taivaan Isi! Sinä olet isipappani ja seurakunta on äitini!

Isi! Tartu kiinni käteeni ja taluta minua. Ole kiltti ja opeta minua. Itse olen aivan avuton. En osaa mennä enkä tulla.

Neuvo minulle mitä tahtoisit minun tekevän. Silloin minä opin, ja Isi, olethan koko ajan tukenani. Muuten heti horjahdan ja kaadun.

Isi, johdata minua aamuin ja illoin, päivin ja öin. Anna minulle aina sinun rauhasi . Suo minun olla sinun rauhasi ja ilosi välikappale siellä minne minut johdatat. Amen.

Saarna 29.11. 2007 to

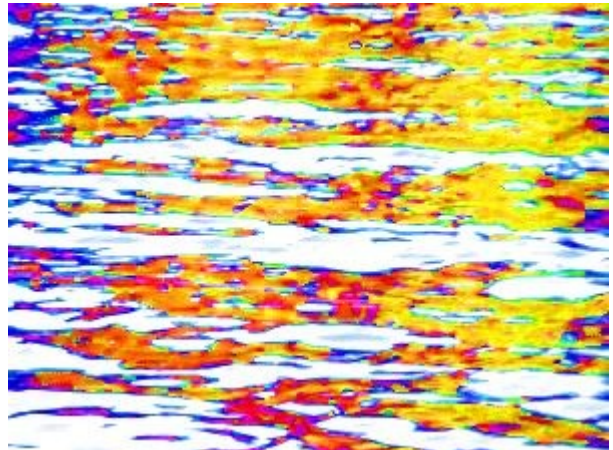
Teksti Daniel 7:10

Tuhannet ja taas tuhannet palvelivat häntä, miljoonat seisoivat odottaen hänen edessään. Oikeus asettui istumaan, ja kirjat avattiin.

Suosittu poptähdet esiintyvät suurilla lavoilla
niiden eteen kokoontuneille ihmismassoille.

Valot välkkyvät ja savukone syöksee valkeata usvaa sen peittäessä lavan ja esiintyjät harmaaseen utuun. Tulipatsaat kohoavat taivaalle pyroteknikkojen painaessa laukaisukytkintä.

Taivaan Kuninkaan valtaistuimen eteen kokoontuneille miljoonille ihmisille avautuu toisenlainen näky. Kyse ei ole todellakaan huveista, vaan valtakuntia hallinneiden petovaltioiden tuomitsemisesta. Istunto alkaa Kuninkaan saapussa.

” Ikiaikainen istuutui. Hänen pukunsa oli valkea kuin lumi ja hänen hiuksensa ja partansa kuin puhdas villo. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. Hänen luotaan lähti liikkeelle tulinen virta. Tuhannet ja taas tuhannet palvelivat häntä, miljoonat seisoivat odottaen hänen edessään. Oikeus asettui istumaan, ja kirjat avattiin.” Dan. 7: 9-10.

Näky on kuin tulta viljelevien rock-bändien esityksessä, mutta nyt on kyse oikeasta Jumalan tulesta, joka poltaa sinne viskattavat saatanalliset pedot.

Tätä tulta saatana on koettanut jäljitellä bändien esityksissä väittäen että se on tämän tulen herra. Mutta saatana valehtelee aina.

Aikojen lopulla saatanan petovaltion hallitsija, joka on hävittänyt Korkeimman pyhiä, otetaan kiinni. Siitä Danielin kirjassa sanotaan näin:

” Mutta oikeus on istuva tuomitsemaan, ja hänen valtansa otetaan häneltä pois, se tuhotaan ja hävitetään lopullisesti.” ” Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset.” Dan. 7:26- 27.

Korkeimman pyhien kansa on se osa ihmiskuntaa, joka on antanut pestä syntinsä pois Jeesuksen verellä. Sinuakin kutsutaan osaksi tätä Jumalan kansaa, hyvän Paimenen Jeesuksen laumaa. Sano Jeesukselle:” tule! ” ja hän saapuu ja pelastaa sinut.

Israelin Jumala on ainut todellinen Kuningas, ja Jeesukselle hän on antanut vallan ja kirkkauden ja kunnian , niin että häntä kunnioitetaan Jumala samalla tavalla Jumalana kuin Isää. Dan 7: 13- 14.

Taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen. Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei häviä. Dan. 7: 13- 14 v. 1938 käännöksen mukaan.

Isä itse ei tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin he kunnioittavat Isää. Se, joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita myöskään Isää, joka on hänet lähettänyt. Joh. 5: 22- 23

Saarna 30.11. 2007 pe

Teksti 2. Tessalonikalaiskirje 1: 6- 7

Jumala on oikeudenmukainen: hän antaa teidän ahdistajienne joutua ahdinkoon, mutta ahdistetut -- niin teidät kuin meidätkin -- hän päästää siitä, kun Herra Jeesus väkevien enkeleittensä kanssa ilmestyy taivaasta.

Mukavuutta ja yksilön ehdotonta vapautta

arvostavassa ilmapiirissä, joka länsimailla vallitsee, pyhän käsite poljetaan aina vain syvemmälle mutaan. Ei tahdota ottaa täyttä vastuuta omista päätöksistä ja niiden seurauksista.

On kyllä otsaa vaatia Jumalaa katsomaan läpi sormien omia salaisia ja yhä julkeammaksi tulevia pyyteitä ja himoja. Pian ei enää ollenkaan käsitetä hyvän ja pahan eroa, kun sen opetus lapsille kodeissa hiipuu. Niinpä varastamistakin kutsutaan sievästi luvattomaksi käyttöön otoksi tai lainaamiseksi. Lähimmäisen halveksimisesta ja kiusaamisesta ja erilaisesta hyväksikäytöstä on tulossa maan tapa.

Lopulta elämässämme on kuitenkin kysymys valinnasta. Siitä, kenen puolella me lopulta seisomme, totuuden vai valheen. Loputtomasti Jumala ei anna valehtelijoiden päästä niin kuin koira veräjältä. Kerran pahan viljelemiselle ja sen suosimiselle tulee ehdoton raja vastaan.

Se, että maailma yhä edes on jollain tavoin tolpillaan, on Jumalan suunnatonta armoa. Hän on rakkaudessaan estänyt ihmiskunnan syntisyyden vielä tuhoamasta sitä. Ihmiskunta olisi jo tuhonnut itsensä, ellei Jumala olisi kääntänyt ja hidastanut tapahtumisen kulkua.

Jumala on säälinyt meitä, niin että kaikilla ihmisillä olisi mahdollisuus saada syntinsä anteeksi, ja paeta Jeesuksen Kristuksen suunnattoman armon turviin. Jeesuksen veri merkitsee täydellistä sovitusta sille, joka nöyrytyy hänen armahdettavakseen.

Kerran kuitenkin armon aika loppuu. Sitä ennen evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta saarnataan kaikkien kuultavaksi, niin että jokaisella on sama mahdollisuus pelastua uskomalla Jeesukseen. Jopa kuolleille, niille joilla ei ole ollut mahdollisuutta kuulla ilosanomaa eläessään, on julistettu sanoma Kristuksesta. 1. Piet.3: 18- 20 ; 4: 6.

Jumala sitoutuu 100% siihen, joka Jeesuksen kautta uudestisyntyy hänen lapsekseen. Hänestä tulee ihan oikeasti Jumalan rakas lapsi, jota Jumala puolustaa henkeen ja vereen.

Tämän armon ajan loppuun saakka Jeesuksen omat joutuvat kärsimään pahimmillaan kuolemaan saakka yltävää vainoa, mutta kerran kaikki on toisin. Paha saa palkkansa, ja Isän lapsia vainonneet ja parannukseen nöyryttämättömät ihmiset joutuvat ikuisen eron Jumalasta ja hänen rakkaudestaan. Se paikka on kadotus, jonne perkele enkeleineen tullaan heittämään.

Isän lapset, joiden nimi löytyy elämän kirjasta, pääsevät sen sijaan uudeksi luotuina maahan, jossa ei enää ole itkua, hylätyksi tulemista eikä mitään pahaa. Sinne pääsevät ovat saaneet kaikki syntinsä anteeksi. Evankeliumi on ilosanoma, mutta se on sitä myös vakavasti ja pyhästi.

Se ei tarkoita niiden tuomitsemista, jotka eivät usko. Päin vastoin Herra kehottaa rakastamaan jokaista.

Niinhän hän itsekin tekee. Maailmasta, synnin vankilasta, minutkin on Herra arnessaan pelastanut. Rakkaus ei kuitenkaan tarkoita tosiasioiden kieltämistä. Niihin kuuluu kuolevaisuutemme ja sovituksen tarpeemme.

Jeesus on vastaus molempiin kysymyksiin, ja vain hän. Herra suokoon että Jumalan armo Kristuksessa kelpaisi jokaiselle hänen luomalleen ihmislapselle.

